

VIURE LA PREGÀRIA AMB EDITH STEIN

OBJECTIU DE LA PREGÀRIA: LA UNIÓ AMB DÉUⁱ

01

L'oració és l'entrega d'amor a Déu i la donació de Déu a nosaltres, la unió completa i duradora, és la més suprema elevació del cor que ens és possible assolir. Els homes que ho han assolit, son veritablement el cor de l'església: en ells hi viu l'amor sacerdotal de Jesús. Amagats amb Crist en Déu, no poden sinó irradiar en altres cors l'amor diví del que estan plens, i així col·laborar en la perfecció de tots cap a la unió amb Déu, que fou i és el gran desig de Jesús

(8.2 pg 84)

I aquesta és la confiança que mantenim davant de Déu: sempre que li demanem alguna cosa d'acord amb la seva voluntat, ell ens escolta. Sabent, doncs, que ens escolta en tot el que li demanem, sabem també que ja posseïm allò que li hem demanat.

(1 Jo 5:14)

Preguem: Pare fes-nos pacients i constants en la pregària, per poder assolir aquesta unió que amb tant d'amor ens ofereixes.

02

Perquè l'ésser diví entri plenament en l'oració, l'ànima ha d'alliberar-se de tot altre ésser: buidar-se de tota criatura i de si mateixa, com explica Sant Joan de la Creu. Estimar en la seva més alta realització és una entrega lliure i mútua: aquesta és la vida divina en el si de la Trinitat. A aquesta plena realització aspiren l'amor anhelant de la criatura i l'amor misericordiós de Déu que baixa fins a ella. On aquests dos amors es trobin, allà s'anirà realitzant progressivament la unió, en contra de tot el que s'oposi al seu pas

(8.1 pg 85)

I jo us dic: Demaneu, i Déu us donarà; cerqueu, i trobareu; truqueu, i Déu us obrirà, perquè el qui demana, rep; el qui cerca, troba; i a qui truca, li obren.

(Lc 11,9-10)

Preguem: Pare a vegades hem volgut trobar-te i ni tant sols t'hem cercat. Ajuda'ns a buidar-nos de tot allò que és superflu per poder anar lliures al teu encontre.

03

Però l'essència de Déu no és sinó el seu ésser mateix. Ell mateix és un ésser personal; i també l'ésser de l'ànima és ésser personal, i el més íntim de l'ànima és el fons i centre de la seva vida personal, i al mateix temps el lloc propi de la seva trobada amb altra vida personal. Un contacte de persona a persona només és possible en el fons més interior; amb un contacte així és com una persona fa sentir a una altra la seva pròpia presència. Quan, doncs, algú se sent tocat d'aquesta manera en el més íntim del seu ésser, és que ha establert un contacte viu amb una altra persona. Això no és encara la unió, sinó un punt de partida per poder establir-la.

(8.2 pg 85)

Viviu sempre contents en el Senyor! Ho repeteixo: viviu contents! Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. En tota ocasió acudiu a la pregària i a la súplica i presenteu a Déu les vostres peticions acompanyades d'acció de gràcies. I la pau de Déu, que sobrepassa tot el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

(Fl 4, 4-7)

Preguem: Pare que sapiguem encomanar als qui ens envolten, la confiança i alegria amb què vivim al teu costat.

ORACIÓ COM A RECERCA

04

Però el que Déu vol de tu, això has de tractar de buscar-ho amb Ell en l'oració....
La pregunta vocacional no pot ser contestada només a base d'un auto-examen i d'una anàlisi dels possibles camins. La solució ha de ser demanada en l'oració, i en molts casos ha de ser buscada a través de l'obediència. He donat aquest consell ja algunes vegades, i les persones afectades han trobat pau i claredat.

(9.1 pg 87)

Així, doncs, també nosaltres, d'ençà que hem sentit a dir tot això, no ens cansem de pregar a favor vostre demanant a Déu que arribeu al ple coneixement de la seva voluntat, a tota mena de saviesa i a la intel·ligència que ve de l'Esperit. Així portareu una vida digna del Senyor, que el complagui en tot, fructificareu en tota mena d'obres bones i creixereu en el coneixement de Déu
(Col 1, 9-10)

Preguem: Pare, et demanem que sapiguem posar-nos en les teves mans quan ens disposem a cercar el sentit de la vida i la nostra vocació. Que tal com recomana l'Edith Stein, no busquem només racionalment sinó també i especialment, a través de l'oració

05

De tots els fruits desitjats, que es poden anotar, l'oració exerceix un saludable efecte retroactiu. Ve de la fe i duu de nou a ella: obra una nova comprensió de les veritats de la fe i enforteix com a confirmació de la fe, la participació de la vida eterna entre nosaltres. També ens dona el que fa feliç, el que li és propi, un avanç de la vida eterna, i enforteix així l'esperança. Hem de pregar, no pas per comunicar alguna cosa a Déu, sinó amb la finalitat de preparar-nos per allò que Déu ens vulgui comunicar, deixar-nos purificar de tot allò que en el camí s'oposa al seu Amor.

(9.2 pg 87)

Quin pare d'entre vosaltres, si el seu fill li demana un peix, en comptes del peix li donarà una serp? I si li demana un ou, ¿li donarà potser un escorpió? Així, doncs, si vosaltres, que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen.

(Lc 11, 11-13)

Preguem: Pare, et demanem que la nostra fe s'enforteixi a través de l'oració, que sapiguem entreveure-hi un bri de la vida eterna que ens ajudi a avançar en el camí del teu Amor.

PREGÀRIA I CONQUESTA DE LA LLIBERTAT

06

La veritable llibertat es descobreix i es realitza a l'interior de la persona: és l'espai on la persona adquireix el seu màxim nivell de llibertat possible, en tant que criatura. I, per aquesta raó, el camí de la pregària veritable comporta com a fruit el creixement en la llibertat i, per tant, en humanitat

(10,1-2 pg 92)

Pare nostre que esteu en el cel... facis la vostra voluntat així en la terra com es fa en el cel ...

(Mt 6,9-10)

D'aquesta manera ha dut a terme en Jesucrist, Senyor nostre, el seu disseny etern. Gràcies a ell, tenim plena llibertat d'acostar-nos a Déu amb la confiança que ens dóna la nostra fe en Crist.

(Ef 3, 11-12)

Preguem: Ensenya'm Senyor a trobar allò que em condueix cap a tu, malgrat les meves mancances per exercir generosament la llibertat que em regales cada dia.

07

L'ànima té el dret de disposar i de decidir per sí mateixa. Déu no vol exercir el seu domini sobre els esperits creats, sinó com a regal gratuït del seu amor. Ell coneix els pensaments

... I tots els patiments que venen de fora no són res en comparació de la nit fosca de l'ànima, quan la llum divina ja no

del cor, però no vol apoderar-se d'allò que és propietat de l'ànima. No deixarà d'oferir tot allò que sigui possible, per tal d'aconseguir que l'ànima entregui lliurement la pròpia voluntat a la voluntat divina com una donació que ella fa al seu amor i, com a conseqüència, poder així conduir-la cap a la benaurada unió.

(10.2 pg 92)

il·lumina i la veu del Senyor ja no parla. Déu hi és, però hi és amagat i calla. I per què això? Són misteris de Déu... i aquests no es poden penetrar del tot... Per això cada un de nosaltres està sempre en un fil entre el no res i la plenitud de la vida divina

(Pg 190)

Preguem: Ajuda'm Senyor a saber-te escoltar, a saber-te entendre i a saber discernir la teva llum enmig de les tenebres.

08

Aquell a qui Déu mateix ha fet la gràcia d'introduir-lo en el més profund del seu interior i s'ha entregat a Ell completament en la unió d'amor, aquest té resolt el problema per sempre, ja no ha de fer res més que deixar-se guiar i portar per l'esperit de Déu que perceptiblement està empenyent i té, en cada moment i temps, la seguretat de fer el que toca.

(10.5 pg 94)

Perquè en ell resideix corporalment tota la plenitud de la divinitat, i vosaltres heu arribat a la plenitud gràcies a ell, que és cap de totes les potències i autoritats.

(Col 2,10)

... sigueu capaços de comprendre, amb tot el poble sant, l'amplada i la llargada, l'alçada i la profunditat de l'amor de Crist; que arribeu a conèixer aquest amor que sobrepasa tot coneixement i, així, entreu del tot a la plenitud de Déu.

(Ef 3,19)

Preguem: Déu meu, vull confiar plenament en tu, ajuda'm a seguir-te i deixar-me guiar per tu.

CANTS

1. Confiem en el Senyor, perquè Ell és bo/ Confiem en el Senyor. Al-leluia (T18)
2. Espera el Senyor, el jorn és a prop./ Espera el Senyor sens defallir (T02)
3. In manus tuas Pater, commendo spiritum meum (bis) (T 30)
4. L'ajuda em vindrà del Senyor/ del Senyor, el nostre Déu,/ que ha fet el cel i la terra,/ el cel i la terra. (T124)
5. Oculi nosti ad Dominum Iesum./ Oculi nostri ad Dominum Nostrum. (T11)
6. Senyor ensenya'ns a pregar (ter) (Pep)
7. Tot jo reposo en el meu Déu (T32)

ⁱ Les cites corresponen al llibre: Fco. Javier Sancho. *Orar con Edith Stein*. Desclée 2ª Ed. 2012